



DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

Nr. 9.

1 maja 1929.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE:	Str.
9. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 1929 r. o przeniesieniu siedziby notariusza z Aleksandrowa do Łodzi	122
OKÓLNIKI:	
Nr. 1465/II. O./29 w sprawie udziału sędziów grodzkich w Komisjach Uwłaszczeniowych	122
Nr. 1466/I. U./29 w sprawie ustalenia nazwy Prokuratorji Generalnej w języku francuskim	122
Nr. 1467/I. U./29 w sprawie waloryzacji niemieckich wierzytelności hipotecznych	123
PISMA OKÓLNE:	
Nr. 1228/II. O./29 w sprawie kosztów <u>przesiedlenia</u>	124
Nr. 1229/II. G. S./29 w sprawie zwolnienia władz asygnujących od nadsyłania szczegółowych wykazów wypłaconych zasiłków na opłaty szkolne.	124
KOMUNIKATY:	
w sprawie stosowania ulg przejazdowych dla pracowników państwowych.	125
w sprawie wypłaty pensji kawalerom orderu „Virtuti Militari” za rok 1929.	126
w sprawie pokwitowań na depozyty w papierach wartościowych.	127
w sprawie zwolnienia Związku Inwalidów Wojennych od opłat stemplowych	127
UZUPEŁNIENIE do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych Dz. Urz. Nr. 5/26	128
OD ADMINISTRACJI	128

9.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 1929 roku o przeniesieniu siedziby notariusza z Aleksandrowa do Łodzi.**

Na podstawie art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę notariusza przy wydziale hipotecznym sądu grodzkiego w Łodzi z Aleksandrowa do Łodzi.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
*St. Car***OKÓLNIK Nr. 1465/II. O./29**

w sprawie

udziału sędziów grodzkich w Komisjach Uwłaszczeniowych.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

W związku z ustawą z dnia 19 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23 z 1929 r.), nowelizującą ustawę z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 617 z 1924 r.), zachodzi konieczność przeprowadzenia w jaknajszyszym tempie akcji uwłaszczeniowej, unormowanej temi ustawami.

Ponieważ, w myśl art. 7 ust. 2 wyżej powołanej ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r., do ważności uchwał Komisji Uwłaszczeniowej wymagana jest obecność sędziego grodzkiego, należącego do składu powyższej Komisji, proszę Panów Prezesów o wydanie odpowiednich zarządzeń, aby sędziowie grodzcy uczestniczący w posiedzeniach Komisji Uwłaszczeniowych, w zakresie swych czynności brali jaknajwyższy udział w prowadzonej akcji.

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu**OKÓLNIK Nr. 1466/I. U./29**

w sprawie

ustalenia nazwy Prokuratorji Generalnej w języku francuskim,

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Sprawą ustalenia francuskiej nazwy Prokuratorji Generalnej zajęło się Prezydium Prokuratorji Generalnej na posiedzeniu w dniu 14 lutego 1926 r., ustalając ją na „L'Office général du Contentieux de l'Etat de la République Polonaise”. Nazwą powyższą od tej pory Prokuratorja stale się posługuje i przyjęła ją też Redakcja Przeglądu prac ustawodawczych (Exposé sommaire des travaux législatifs de la Diète et du Sénat Polonais).

Podając powyższe do wiadomości proszę Panów kierowników wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości o wydanie zarządzenia, aby we wszystkich wypadkach, w których okaże się potrzeba wskazania nazwy Prokuratorji Generalnej w języku francuskim, używano tej nazwy w brzmieniu powyżej ustalonym.

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu**OKÓLNIK Nr. 1467/I. U./29**

w sprawie

waloryzacji niemieckich wierzytelności hipotecznych.

Do wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich.

Z uwagi na powtarzające się zapytania sądów w sprawie waloryzacji w Niemczech wierzytelności hipotecznych w związku z przepisami § 43 rozp. Prezydenta Rz. P. z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213 z r. 1925), Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości sądów, co następuje:

Przedmiot ten reguluje w Niemczech drugi rozdział (§§ 4 do 30) ustawy z dnia 16 lipca 1925 „o waloryzacji hipotek i innych roszczeń” (Reichsgesetzblatt Theil I Nr. 31). Dotyczące omawianego przedmiotu przepisy najważniejsze, a mianowicie §§ 4, 9 i 25 — mają, w przekładzie polskim, brzmienie następujące:

„§ 4. Hipoteki waloryzuje się w wysokości 25 od sta sumy w markach złotych, ale nie wyżej aniżeli pretensje, przez te hipoteki zabezpieczone (suma waloryzacyjna)”.

„§ 9. Osobista pretensja zabezpieczona hipoteką jest waloryzowana według postanowień §§ 4, 5, 8, obowiązujących co do prawa rzeczowego (najwyższa stawka normalna)”.

„§ 25. Wierzyciel nie może domagać się zapłacenia sumy zwaloryzowanej przed 1 stycznia 1932 r. ani od właściciela posiadłości obciążonej ani od dłużnika osobistego”.

Z całością powyższej ustawy mogą się zapoznać sądy, w razie potrzeby, sprowadzając odnośny numer niemieckiego dziennika ustaw (Reichsgesetzblatt), co daje się obecnie skutecznie bez żadnych trudności.

W związku z powyższem Ministerstwo zawiadamia, że ciałom ustawodawczym został już przedstawiony do ratyfikacji i prawdopodobnie w niedługim czasie wejdzie w życie — polsko-niemiecki Układ waloryzacyjny z dnia 5 lipca 1928 r., który, ustanawiając w zasadzie wzajemne równe traktowanie obywateli obu stron w dziedzinie waloryzacji roszczeń prywatno-prawnych, zawiera m. in. przepis art. 4 następującej treści:

„Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszego układu w przepisach niemieckich są przewidziane dla płatności kwot, wynikających z przerachowania, ter-

miny późniejsze od przewidzianych w przepisach polskich, wierzyciel niemiecki będzie mógł domagać się zapłaty kwoty wynikłej z przerachowania, dopiero w tym terminie, jaki w odnośnych przepisach niemieckich jest przewidziany dla roszczeń tego samego rodzaju".

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1228/II. O./29

w sprawie

kosztów przesiedlenia.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i wykonania, że zgodnie z wyjaśnieniami otrzymanymi od Ministerstwa Skarbu w pismach z dn. 17 stycznia 1929 r. N. D. III. 3170/I/28 i 11 marca 1929 r. N. D. III. 350/1 ryczałt na koszty przesiedlenia, unormowany § 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) należy się przeniesionemu z chwilą zgłoszenia się na nowym miejscu służbowym.

Za podstawę obliczenia tego ryczałtu winno zatem służyć uposażenie tego miesiąca, w którym nastąpiło zgłoszenie się do służby.

W razie przeniesienia, połączonego z awansem, za podstawę obliczenia ryczałtu należy wziąć nowe wyższe uposażenie tylko w tym wypadku, gdy zgłoszenie się na nowym miejscu służbowym nastąpiło w miesiącu, w którym, zgodnie z art. 11 lit. C ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), przeniesiony funkcjonariusz nabył już prawo do otrzymania wyższego uposażenia wskutek awansu.

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1229/II. G. S./29

w sprawie

zwolnienia władz asygnujących od nadsyłania szczegółowych wykazów wypłaconych zasiłków na opłaty szkolne.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Powołując się na ogłoszony w Nr. 57 Monitora Polskiego za rok 1926 okólnik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. O. Prez. 126/26, o którego wydaniu władze asygnujące podległe Ministerstwu Sprawie-

dliwości zawiadomione były okólnikiem Nr. 1177/II. O./26. (Dz. Urz. Nr. 11/26), komunikuję, że wobec zwolnienia władz centralnych od obowiązku składania Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego szczegółowych wykazów wypłaconych zasiłków na opłaty szkolne składanie tychże wykazów Ministerstwu Sprawiedliwości jest zbędne a wypłata wymienionych zasiłków pozostaje całkowicie na odpowiedzialności władz asygnujących.

Warszawa, dnia 19 kwietnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T

w sprawie

stosowania ulg przejazdowych dla pracowników państwowych.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Komunikacji zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości pismem z dnia 9 marca 1929 r. L. III. Ou. 3001/29 następujące zarządzenie:

Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Ou. 11532/28 z dnia 10 grudnia 1928 r. w sprawie stosowania ulg przejazdowych dla pracowników państwowych.

Wobec wynikłych wątpliwości w stosowaniu przepisu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 czerwca 1920 r. w sprawie ulg w opłatach na przejazd kolejami żelaznymi pracowników państwowych (Mon. Pol. Nr. 147) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia:

Do nabywania okresowych biletów ulgowych (miesięcznych, sezonowych i rocznych), przewidzianych art. 2 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych, mają prawo ci „nieetatowi” pracownicy urzędów i instytucji państwowych, których uposażenie według przepisów obecnych jest unormowane ustawą z dnia 9 października 1923 r., „o uposażeniu funkcjonariuszów i wojska” (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), z wyjątkiem wojska, oraz ustawą z dnia 5 grudnia 1923 r. „o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów” (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107).

Pod pojęcie zaś „nieetatowych” pracowników podpadają te osoby, które zostały zamianowane nie na stałe, lecz do odwołania oraz te (pracownicy kontraktowi), z którymi została zawarta umowa według wzoru, ustalonego okólnikiem Prezydium Rady Ministrów z dnia 3 września 1924 r. Nr. 10769.

W razie więc wątpliwości co do uprawnień danej osoby, do korzystania z ulgowego biletu okresowego należy wymagać, by zaświadczenie odnośnej władzy o zamieszkiwaniu poza miejscem urzędowania, zawierało również potwierdzenie, że uposażenie danej osoby unormowane jest ustawą z dnia 9 paź-

dziennika 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie ustawą z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107).

Równocześnie znosi się wszelkie sprzeczne z niniejszem okólniki i zarządzenia. Nr. III. Ou. 11532/28.

K O M U N I K A T

w sprawie

wypłaty pensji kawalerom orderu „Virtuti Militari“ za rok 1929.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości pismem z dnia 4 marca 1929 r. L. D. VII. 313/2 co następuje: Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że pensja orderowa, przypadająca poszczególnym kawalerom orderu „Virtuti Militari“ za rok 1929, ma być wypłacona jednorazowo w pełnej wysokości w terminie od 15 marca 1929 r.

Wypłata dla osób, nie będących w czynnej służbie wojskowej lub niezajętych w instytucjach wojskowych, powinna nastąpić w kasach skarbowych w sposób, ustalony rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 2 sierpnia 1924 r. L. D. K. 4003/WAK, na podstawie wykazów, które nadeszły z bism skarbowym Kapituła Orderu.

Wydatki z tytułu dokonanych wypłat pensji orderowej za rok 1929 obciążą kredyt § 1 dz. 3 części 19 budżetu na okres 1928/29 r., otwarty na rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Na ten sam tytuł budżetowy będą zarachowywane także wydatki, dokonane na podstawie asygnacji władz wojskowych z tytułu wypłaty pensji orderowej za rok 1929 osobom, będącym w czynnej służbie wojskowej lub funkcjonariuszom państwowym, zajętym w instytucjach wojskowych.

Asygnacje D. O. K.-ów, Szefostwa Intendentury Korpusu Ochrony Pogranicza, oraz Ministerstwa Spraw Wojskowych, wystawiane w celu uskutecznienia powyższych wypłat, powinny być honorowane bez uprzedniego otwierania kredytu.

Zarazem oznajmia się, że przy przekazywaniu pensyj kawalerom orderu „Virtuti Militari“ zagranicę, obowiązują nadal postanowienia okólnika tuż z dn. 27 listopada 1926 r. L. D. K. 4380/WAK.

Pensje za rok 1929, nie wypłacone do końca bieżącego okresu budżetowego należy wypłacać w trybie wyżej opisanym w następnym okresie budżetowym.

K O M U N I K A T

w sprawie

pokwitowań na depozyty w papierach wartościowych.

Do wiadomości władz wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 20 marca 1929 L. D. VII. 150/2. Okólnik Nr. 36. Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu zarządza, aby w pokwitowaniach na przyjmowane do depozytu papiery wartościowe kasy skarbowe wymieniały, oprócz nazwy, serji, numerów i wartości ogólnej złożonych walorów, **również ilość i wartość nominalną poszczególnych odcinków** (obligacji), gdyż brak tych danych utrudnia władzom dysponującym obliczenie wartości kaucyjnej depozytu.

Powyższe szczegóły, jak to wynika z postanowień § 58 Przepisów rachunkowo-kasowych i § 41 Instr. dla kas skarb., powinny być podawane w deklaracjach, przy których składane są w kasach papiery wartościowe.

K O M U N I K A T

w sprawie

zwolnienia Związku Inwalidów Wojennych od opłat stemplowych.

Do Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, do Kancelarii Sejmu i Senatu, do Najwyższej Izby Kontroli, do Prezydium Rady Ministrów oraz do wszystkich ministerstw.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dn. 18 marca 1929 r., L. D. V. 7646/6/28.

Związek Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej, zorganizowany na podstawie statutu, zarejestrowanego na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 14 października 1926 r. Nr. B. P. 22184/26, jest jako zrzeszenie, którego zadanie stanowi wyłącznie działalność dobroczynna i oświatowa — zwolnione od opłat stemplowych w granicach, określonych w art. 16, 86 (ustępie drugim), 112 (p. 3), 120 (p. 1 i 2), 137 (p. 8), 139 (p. 1), 144 (p. 1) i 160 (p. 3 i ustęp ostatni) ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

Podania, wnoszone przez związek powyższy są bezwzględnie zwolnione od opłat stemplowych, o ile mają za przedmiot sprawy związku jako całości. Jeżeli zaś podanie, wniesione przez związek, tyczy się indywidualnej sprawy inwalidy wojennego lub członka rodziny inwalidy albo rodziny poległego, to tylko w takim razie jest zwolnione od opłaty stemplowej, gdy osoba, o której sprawę się rozchodzi, już sama wniosła podanie w danej sprawie, a Związek Inwalidów Wojennych w swoim podaniu jedynie sprawę, już w toku będącą, popiera. Jeżeli natomiast podanie Związku Inwalidów, dotyczące się sprawy indywidualnej, nie zostało poprzedzone podaniem tej samej treści, wniesionem przez osobę, o której sprawę się rozchodzi, jeżeli więc Związek Inwalidów działa w zastępstwie osoby interesowanej, to takie podanie związku ma być w zakresie opłat stemplowych traktowane tak, jak gdyby było wniesione przez osobę interesowaną, podanie to jest zatem tylko w takim razie wolne od opłaty stemplowej, jeżeli byłoby wolne w razie wniesienia przez osobę interesowaną.

Uzupełnienie do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych Dz. Urz. Nr. 5/26:

Nazwa sądu	Awans	Właściwa kasa skarbową
Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Pińsku w Brześciu n/B	1.000 zł.	w Brześciu

OD ADMINISTRACJI.

Wyszła z druku i jest do nabycia w Administracji Dziennika Ustaw tablica, zawierająca ustawę z dnia 23 marca 1929 r. o taksie notarialnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 275) w formacie 47 × 56 cm.
Cena 1 zł.